

γλαμπρωτάτης μας αὐθεντίας. Καὶ διαπίστωσιν καὶ καλλὴν καθαρώτητα παρακα- 25
λοῦσιν καὶ ἀξιοπίστοις μαρτ(ύροις), τὸν εὐλαβέστατον ἱερέαν κὺρ Ἴω(άννη) Μπουνὶ
τὸν Μικονιάτει, μαστρο Γεώργ(ιον) Κουτζουρώπουλ(ον), ἀπὸ τὴν Ποταμία, κὺρ Νικό-
λ(αον) Ραμοῦντω. —

68

3 Ἀπριλίον 1541

+ Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν. ,αφμα', μηνὶ Ἀπριλ-
λ(ίω) γ'. Εἰς τὸν Μπούργ(ον) τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸ σπίτ(ι) τοῦ μαῖστρο Ἀθανάσση
Λευκάρου, δυνατὴν καὶ ἀκατάλητον καὶ βευαιωμένην πουλητίαν θέλει καὶ κάμνη κατὰ
τῆς ώρας ὁ μαῖστρο Γεώργιος ὁ Περδίκης, υἱὸς τοῦ ποτὲ μαῖστρο Ἴω(άννου) Περδίκη,
παρόντος καὶ θεληματικὸς τῆς μητρός του τῆς κερα Λένης, ἡγουν εἰς τὸν μαῖστρο 5
Ἀθανάσιον καὶ εἰς τοὺς διαδόχοις καὶ κληρονόμοις αὐτοῦ. Ξεκαθαρίζοντας εἰς ἓναν
κωμάτι περιβολόπουλ(ον) ποτιστικόν, ὅπου ἔχει ἀπὸ γονικόν του εἰς ταῖς Ἐγκαραις,
πλησίον τοῦ ποτὲ Τζάν Ἀντώνι καὶ τῆς Σακετούχνας, τὸ ὅπion περιβολόπουλ(ον)
μαρτυροῦν καὶ λέσιν ὁ ῥηθεὶς μαῖστρο Γεώργιος καὶ ἡ μητέρα του πῶς δὲν τὸ εἶχα-
σιν ὁμπληγάδον κανενὸς διακαμίαν ἀφάρμη, ἀλλὰ καὶ πωλημένον γλυγορώτερα τινὸς 10
ἀλλωνοῦ, ἡμεῖς ἐδὲ κατὰ τῆς ώρας, ὅπου τὸ πωλοῦσιν καὶ οἱ δύο τοῦ ἐξηθέν(ος) μαῖ-
στρο Ἀθανασίου, δια πρέζιον εἰς δουκ(άτα) κορέντ(ε) (νούμ) 12, ἡγ(ουν) δώδεκα, πρὸς
273 σολ(δία) τὸ καθἑν, μετὸ χαράτζην τοῦ ἀσπρά) ἀργυρὰ 2, ἡγ(ουν) δύο. Τὰ ὅποια
δουκ(άτα) τὰ 12 κράζονται κατὰ τῆς ώρας εἰς ἐξημ(ένοι) πουλητάδαις κωτέντοι,
εὐχαριστιμ(ένοι) καὶ ἀπὸ πληρωμένοι. Τώρα ὁ δια πᾶσαν καλλὴν καθαρώτητα καὶ 15
συγουρητὰ δίδουσιν τοῦ μαῖστρο Ἀθανασίου (καὶ) τῶν διαδόχων του δυνατὴν καὶ
γεμάτην ἐξουσίαν εἰς τὸ παρὸν περιβολόπουλ(ον), νὰ τὸ ἔχουσ(ιν) παντελῶς μετὰ πασσῶν
τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, ἡγ(ουν) μετο νερόν του πᾶσσα εὐδομάδα φωραῖς 2, Κυριακὴν
καὶ Πέμπτη, χωρὶς καμίαν κόλασιν ἀπὸ κανή, νὰ τὸ τρῶσι, νὰ τὸ γαλδέρου (καὶ) νὰ
τὸ ἔχουσ(ιν) τῆς ἐξουσίας των, πωλήσουν, χαρίσουν, πακτῶσουν, μπατικιάσουν καὶ τὰ 20
ἐξῆς, δίδοντας μόνον τὸ ἀνωθ(εν) χαράτζη, διχῶς ἄλλην καμίαν κράτησιν. Καὶ κατὰ
συγγηρίαν νὰ ἡθελ(εν) σικωθεῖ τινὰς νὰ κοντραδήρι καὶ νὰ γυρεῦσι τίποτι δικαιώ-
ματα εἰς αὐτῶ, νὰ διασίσι καὶ νὰ πυράξη τὸν μαῖστρο Ἀθανάσιον ἢ τοῖς | διαδόχοις f. <ιζ> ν
του, ὁμπληγάρουνται καὶ οἱ δύο πολιτάδες, ὁ μαστρο Γεώργ(ιος) καὶ ἡ μητέρα του ἡ
κερα Λένη καὶ τὰ καλὰ των, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκονται, στεκώμ(ενα) σαλευώμ(ενα), 25
κινητὰ τε καὶ ἀκίνητα, νὰ πηλογοῦνται, νὰ μαντινιέρουν, νὰ ρεσποντέρου, νὰ σατζη-
φάρουν τοῦς ἀνωθ(εν) ἀγωραστάδες εἰς πᾶσσα ἐναντίον καὶ ζημίαν, ὅπου τὸς ἡθελ(εν)
ἀκαδέρει. Ἡ δὲ ἡ παροῦσσα τος γραφῇ θέλουσ(ιν) τὰ παρόντ(α) μέρει νὰ εἶναι ἰσχυρὰ
καὶ βεβαία εἰς πέναν (ὑπέρπυρα) 50, τὰ ἡμυσι τῆς αὐθεντίας καὶ τὰ ἡμυσι τῆς μερί-

30 δος, ὅπου στέργει, καὶ τὰ ἐξῆς. Παρακαλοῦσιν καὶ ἀξιοπίστοις μαρτ(ύροις), κὺρ Μορ-
φινὸς ὁ Σκαλιάρης, μαῖστρο Μμανουήλ Ἀκριβῶς —

69

4 Ἀπριλίον 1541

Εὐγαλμ(ένη).

+ Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν. ,αφμα', μηνὶ Ἀπριλ-
λ(ίω) δ'. Εἰς τὸν Μπούργ(ον) τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸ ἀργαστήριον τοῦ μαῖστρο Νικολάου
Παρζαλή, δυνατὴν (καὶ) ἀκατάλητον καὶ βευαιωμ(ένην) πουλησίαν θέλη καὶ κάμνη
5 κατὰ τῆς ὥρας ὁ κὺρ Τζανῆς τοῦ Πούλου ὁ Παριανὸς μετὸ θέλημαν τῆς συμβίας
του τῆς Κατερίνας, τῆς θυγατρὸς τοῦ ποτὲ σερ Ἀλυμπέρτου Μαρκάδου καὶ τοῦ
κουνιάδου του τοῦ Φραντζέσκου (καὶ) τοῦ συγάμπρου του τοῦ σερ Γεωργ(ιλί)
Σιγάλ(α), ἡγού εἰς τὸν ἀξάδελφον τῆς γυνέκας του τ(ὸν) κὺρ Πέρω Καλαμία (καὶ)
εἰς τοὺς διαδόχοις καὶ κληρονόμοις αὐτοῦ. Ξεκαθαρίζοντας εἰς τὰ πράματα, ὅπου
10 ἔχει ἡ συμβία του ἀπὸ γονικόν της εἰς τόπον λεγόμενον τοῦ ἀγίου Ἰσινδώρου, σύμ-
πλοια τοῦ σερ Ντεστουνια καὶ τοῦ ἀγωραστή, ἔτεις ἀμπέλια, χωράφια καὶ τὰ ἐξῆς,
καθὼς εὐρίσκονται τζερκουλάδα με τράφους ἐθνικῶν, εἰς σε πρέζιον καὶ καλλὴν που-
λησίαν εἰς δουκ(άτα) κορέντ(ε) (νοῦμ.) 17, ἡγούν δεκα πτά, πρὸς 273 σολ(δία) τὸ
καθὲν, μετὰ χαράτζην τὸς ἀσπρ(α) ἀργυρὰ 5, τὰ ὅποια ἐποκωπτήκασιν δουκ(άτα)
15 19 με κουμπρομέσον καμωμ(ένον) διὰ χειρὸς καμοῦ νοταρίου ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ
σερ Πέρου Τζάνε καὶ τοῦ κὺρ Μάρκου Κάπα. Εἰς τὰ ὅποια δουκ(άτα) τὰ 17 θέλει
ὁ κὺρ Τζανῆς (καὶ) παραφίνη τὸν κὺρ Πέρον νὰ δῶσι τῆς γυναῖκας τοῦ Μούκου
δουκ(άτα) (νοῦμ.) 13 καὶ τῆς Ρεστάδενας μαρ(τζέλοις) 14, καθὼς τὸ ἐκοντενταρίστη
ντε πρεζέντ(ε). Ἡ δὲ τὰπομονάρια ὡς τὰ δουκ(άτα) 17 κρίζεται ὁ κὺρ Τζανῆς κατὰ
20 τῆς ὥρας κωτέντος, πληρωμέ(νος) καὶ ἀπὸ πληρωμ(ένος). Τώρα ὁ διὰ πᾶσαν καλλὴν
καθαρότητα καὶ συγουρητὰ δίδει τοῦ κὺρ Πέρου παντίαν καὶ γεμάτην ἐξουσίαν, νὰ
τὰ ἔχει τῆς ἐξουσίας του αὐτὸς καὶ οἱ κληρονόμοι του, πουλήσουν, χαρίσουν, πακτῶ-
σουν, μπατικιάσουν καὶ τὰ ἐξῆς, δίδοντας πάντ(α) τὸ παρὸν χαράτζη, πέρνωντας τ(ω)
ὁ κὺρ Πέρος ἀποξυλον. Καὶ κατὰ συγγηρίαν νὰ ἡθελ(εν) σικωθεῖ τινὰς νὰ ἐναντιώσι
25 καὶ νὰ διασίσι τοῖς ἀγωραστιάδαις, ὀμπληγάρεται ὁ κὺρ Τζανῆς καὶ τὰ καλλὰ του,
στεκώμ(ενα) σαλευώμ(ενα), κινητὰ τε καὶ ἀκίνητα, [νὰ πηλο] ὅπου καὶ ἂν εθέλασιν
εὔρεθεῖ, νὰπηλογοῦνται, νὰποπληρώνου, νὰ βοηθοῦσι, νὰ μαντινιέρου εἰς πᾶσα ἐναν-
τίον καὶ ζημίαν, ὅπου τὸς ἡθελ(εν) ἀκαδέρει τῶν ἀγωραστιάδων. Ἡ δὲ ἡ παροῦσα
τος γραφῇ θέλουσιν τὰ παρόντ(α) μέρει νὰ εἶναι ἰσχυρὰ καὶ βευαία εἰς πέναν (ὑπέρ-

69 ¹ Ἡ λέξις αὕτη ἐγρᾶφη μεταγενεσιτέρως. ¹⁸ ἀ. δέκα <έ>πτά ¹⁹ ἀ. τ' ἀπομονάρια ²¹ ἀ. ν' ἀπο-
πληρώνου